

falde vanffeligt herhjemme at udbydde alle Misbrug i Vestindien, have Forslagsstillerne troet, at det hertil sikreste Middel, og det, som i ethvert Fald vil føre til Maalet, er, at stille sig ved disse Colonier, disse Handelsvare, som jeg ikke anseer som Dele af Landet, og først idag har hørt betegne som saadanne.

Finantsministeren: Jeg kan ikke nægte, at, da jeg først saae dette Lovforslag, forbaufedes jeg over den Korthed og Simpelt, hvormed man meente at kunne saae denne Sag afgjort; min Forundring svandt imidlertid tildeels; da den første af de ærede Herrer Forslagsstillere idag udtalte, at det ikke var hans Mening, at dette Lovforslag skulde gaae igjennem i denne Session, og at han kun vilde bringe Sagen under Overveelse; men jeg er rigtignok kommen mig fuldkommen af min Forundring over dette Forslags korte Simpelt ved at høre den anden af de Herrer Forslagsstilleres Motivering; thi deraf fremgaaer tydeligt, at han betragter Sagen som saa simpel, at man kan behandle disse Der aldeles som enhver anden Vare og sælge dem som et Gods eller anden lignende Giendeel (Ja!). Den ærede Forslagsstiller endte endog sit Foredrag med udtryffeligt at fremhæve, hvorledes det var en reen Handelsvare; men i en anden Deel af Foredraget, hvor det ikke aldeles passede til hans Argumentation, at gjøre dem til en blot Handelsvare, udtalte han dog, at de vare en Deel af Riget, idet han nemlig fremhævede, hvorledes man ikke længere bruger at pantsætte Dele af Riget, og at en saadan Pantsættelse derfor ikke længere kan betragtes som noget absolut Bindende. Jeg troer nu ikke, at den ærede Forslagsstiller skal kunne bortraffonnere, at de danske vestindiske Besiddelser ere en Deel og en meget gammel Deel af det danske Rige, og det forholder sig ingenslunde, som den ærede Forslagsstiller har meent, at denne Vare er saa stadigt gaaet gjennem forskjellige Hænder, som f. Ex. de enkelte Plantager. Dette er paa ingen Maade Tilfældet. Efterat den danske Regjering i 1672 definitivt havde indtaget og besat St. Thomas, saaledes som det fremgaaer af de Actstykker, som ved et andet Lovforslag ere meddeelte, har denne D været i dansk

Værg, og efterat St. Jan saa Nar efter og St. Croix i 1733 bleve erhvervede, har det Samme været Tilfældet med dem; de ere ingenslunde gaaede fra den Eine til den Anden, de ere blevne ved det danske Rige til den Dag idag, og jeg veed ikke, hvad der kan besøje til at stille dem i Klasse med almindelige Handelsvarer. Fra det almindelige Standpunkt, aldeles affectet fra, om man i dette Dieblis er finantstiel vel tjent med at have disse Der eller ikke, og, selv om dansk Nationalitet og det danske Sprog ikke skulde være det Overveende, mener jeg, at de Undersaatter, som Hans Majestæt har derude, ere ligesaa vel Undersaatter og ligesaa berettigede Undersaatter af den danske Stat som vi, og vi kunne paa ingen Maade her ansee os besøjede til uden videre at antage, at det skulde være dem ligegyldigt, om de blive kjøbt eller solgte. Jeg finder det ogsaa at være en eiendommelig Udtryksmaade, at man her skulde slynde sig at tilkjendegive, hvorledes man tænker om dem.

Min Hovedindvending imod, at dette Forslag nyder Fremme, er den, at man dog ikke kan bringe det dertil, at de i denne Session saae at vide, hvorledes Statsmagten herhjemme tænker om dem, og, naar man ikke kan det, saa er det meget betænkeligt, idetmindste forekommer det mig saa, at kaste den Spænding ind i Colonierne, som vil være en naturlig Følge af, at et Lovforslag, som dette, nyder Fremme, uden at Sagen iøvrigt kan saae en udsørlig og omhyggelig Drøftelse. Naar den ærede Forslagsstiller, som først havde Ordet, ønsker at sælge dem for „at gjøre en Ende paa en saadan Huusholdning“ som den, han betegnede, der skulde finde Sted derude, idet han antog, at dette var det bedste Middel til at gjøre en Ende derpaa, saa maa jeg tillade mig at troe, at der under den Forfatning, vi have, gives andre Midler til at forebygge Misbrug, end at bortkaste eller afhænde den Gjenstand, som mulig, under Mangel paa tilstrækkelig Control, kunde give Anledning til Misbrug.

Tscherning: Spørgsmaalet er jo væsentligt: Skulle vi bringe dette Forslag videre, eller skulle vi forkaste det allerede paa nærværende Standpunkt? Det forekommer mig, som om Forhandlingerne ere stredne saa vidt frem,